

5 - Varaždin distrikt

Varaždin distriktet er et distrikt i det nordlige Kroatien. Det er opkaldt efter sit amtssæde, byen Varaždin.

Distriktet indeholder 6 større byer samt 22 kommuner. Det dækker et areal på 1.262 kvadratkilometer og havde en befolkning på 175.951 i folketællingen i 2011.

Varaždin amt grænser op til Slovenien mod nordvest, Međimurje amt mod nord, Krapina-Zagorje amt mod sydvest, Zagreb amt mod syd og Koprivnica-Križevci amt mod sydøst, hvor en lille del af sidstnævnte adskiller det fra Ungarn.

Drava flyder langs amtets nordlige grænse. Der er tre **reservoarer** på floden - Ormož-søen, Varaždin-søen og Dubrava-søen. Alle er delvist placeret inden for amtet. En anden flod, der løber gennem distriktet, er **Bednja**, som også løber sammen med Drava i distriktet. Der er også bjergene **Ivanščica** (også kendt som Ivančica) og **Kalnik**.

Motorvejen A4 (en del af den paneuropæiske korridor Vb og den europæiske rute E65) passerer gennem distriktet og forbinder den ungarske grænse (i nord) med Zagreb (i syd), og som har afkørsler i Varaždin, Varaždinske Toplice og Novi Marof.

I langsgående (øst-vest) retning passerer en magistral vej langs Drava-floden, der spænder fra Maribor (Slovenien) til Osijek. Jernbaner (endnu ikke moderniseret), der passerer gennem amtet, fører til Zagreb i syd, Čakovec og Budapest (Ungarn) i nord og Koprivnica i øst.

Økonomien i Varaždin distriktet er fokuseret på fremstillingsindustrien, især på følgende industrielle grene: forarbejdning af mejeriprodukter, drikkevareproduktion, kødpakningsindustrien, beklædnings- og tekstilindustrien, metalfremstillingsindustrien, læderfodtøjsindustrien, fremstilling af træmøbler af høj kvalitet og andre tømmerprodukter.

Varaždin distriktet er opdelt i følgende større byer. Du kan hurtigt gå til beskrivelse af de enkelte byer, ved at trykke på byen og dermed følge linket herunder:

- [Byen Varaždin \(amtssæde\)](#)
- [Byen Ludbreg](#)
- [Byen Lepoglava](#)
- [Byen Ivanec](#)
- [Byen Novi Marof](#)
- [Byen Varaždinske Toplice](#)

Byen Varaždin

Varaždin også kendt under andre alternative navne, er en by i det nordlige Kroatien, 81 km nord for Zagreb. Den samlede befolkning er 46.946, med 38.839 på 34,22 km².

Centrum af Varaždin distriktet ligger nær [Drava-floden](#). Byen er hovedsageligt kendt for sine barokke bygninger, musik, tekstil-, fødevarer- og it-industri.

Den første skriftlige henvisning til Varaždin, hvis historiske navn er Garestin, var den 20. august 1181, da kong Béla III nævnte de nærliggende termiske kilder ([Varaždinske Toplice](#)) i et juridisk dokument.

Varaždin blev erklæret en fri kongelig bydel i 1209 af den ungarske kong Andrew II.

Byen blev det økonomiske og militære centrum i det nordlige Kroatien.

På grund af osmanniske angreb blev byen struktureret defensivt omkring den gamle fæstning og fik form som en typisk middelalderlig Wasserburg. I begyndelsen af det 13. århundrede kom Knights Hospitaller til Varaždin, hvor de byggede kirken og et kloster.

I slutningen af det 14. århundrede gik Varaždin-fæstningen til hænderne på greverne af Celje.

I løbet af de følgende århundreder havde Varaždin flere ejere, den mest indflydelsesrige var Beatrice Frankopan, hustru til markgreve Georg af Brandenburg-Ansbach, der byggede rådhuset. Den sidste var Baron Ivan Ungnad, som forstærkede den eksisterende befæstning.

I slutningen af det 16. århundrede blev grev Thomas Erdődy dens ejer og overtog den arvelige position af Varaždin præfekter (župan), og fæstningen forblev i erdődy-familiens ejerskab indtil 1925.

I 1756 valgte Ban Ferenc Nádasdy Varaždin som sin officielle bopæl, og Varaždin blev hovedstaden i hele Kroatien. Det var vært for den kroatiske Sabor og det kongelige kroatiske råd grundlagt af kejserinde Maria Theresa.

Reformationstiden og modreformationen havde stor indflydelse på Varaždin.

Med jesuitternes ankomst blev skolen (gymnastiksalen) og jesuithuset grundlagt, og kirker og andre bygninger blev bygget i barokstil.

I det 18. århundrede var Varaždin sæde for mange kroatiske adelsmænd, og i 1756 blev det det kroatiske administrative centrum.

Branden i 1776 ødelagde det meste af byen, hvilket resulterede i, at de administrative institutioner flyttede tilbage til Zagreb.

Varaždin var sæde for Varaždin distriktet i Kongeriget Kroatien-Slavonien inden for det østrig-ungarske monarki, styret af Kongeriget Ungarn efter kompromiset i 1867.

I det 19. århundrede var Varaždin blevet fuldstændig genopbygget og udvidet med blomstrende håndværk og handel og senere fremstilling af silke og mursten. Teatret, musikskolen og brandvæsenet blev grundlagt.

I det 20. århundrede udviklede Varaždin sig til det industrielle centrum i det nordvestlige Kroatien.

Tekstilproducenten *Tivar* blev grundlagt i 1918. Den 12. juli 1941 blev Varaždin erklæret *Judenfrei* af Ustaše og blev den første by i Kroatien, der opnåede denne tvivlsomme udmærkelse.

I den kroatiske uafhængighedskrig, 1991, led Varaždin kun direkte i et par dage, fordi den enorme jugoslaviske folkehærbaser hurtigt overgav sig, hvilket resulterede i et minimalt antal tab og leverede våben (til en værdi af \$ 600 mio.) til den kroatiske hær.

Varaždin repræsenterer det bedst bevarede og rigeste bykompleks i det kontinentale Kroatien.

I den gamle bydel er et eksempel på middelalderlige forsvarsbygninger. Byggeriet begyndte i det 14. århundrede, og i det følgende århundrede blev de afrundede tårne, der er typiske for gotisk arkitektur i Kroatien, tilføjet. I dag huser det bymuseet. Fæstningen er afbildet på bagsiden af den kroatiske 5 kuna seddel, udstedt i 1993 og 2001.

Old and Contemporary Masters Gallery ligger i Sermage Palace og er bygget i rokokostil i 1750.

I 1523 byggede markgreve Georg af Brandenburg rådhuset i senbarok stil med Varaždin-våbenskjoldet ved foden af tårnet, og det har fortsat sin funktion indtil i dag. Der er vagtskifte hver lørdag.

Varaždins katedral, er en tidligere jesuitkirke, der blev bygget i 1647 og er kendetegnet ved sin barokke indgang, alter fra det attende århundrede og malerier.

Der er mange barokke og rokoko paladser og huse i byen. Værd at nævne er Varaždins kroatiske nationalteater, bygget i 1873 og designet af de wienske arkitekter Herman Helmer og Ferdinand Fellner.

En barok musikfestival er blevet afholdt årligt i Varaždin siden 1971 og tiltrækker nogle af de fineste musikere og deres fans fra Kroatien og verden. Anbefalet til besøgende er også den historiske gadefestival Špancir fest hver september.

Byen har sin gamle byvagt, der hedder Purgari, i forskellige byceremonier samt den ugentlige ceremoni med 'vagtskiftet' foran rådhuset. Derudover patruljerer Varaždin politibetjente på cykler i de varmere måneder.

Den gamle bydel er et af de største monumenter i byen Varaždin og en af dens største turistattraktioner. Det ligger i den nordvestlige del af bykernen. I dag huser den keepet Varaždin City Museum.

Keepet nævnes første gang i det 12. århundrede, og det menes at være centrum for Varaždin distriktsliv. Keep gennemgik adskillige ejerskifter og rekonstruktioner gennem århundrederne.

Den gamle bydel var med på den nu hedengangne 5 Kuna-pangeseddel. På regningen er billedet et spejlbillede af keepets faktiske udseende.

Kirker og klostre

- Varaždin Slot i den gamle bydel
- Varaždin katedral
- Herzer paladset
- Distriktpaladset Varaždin
- Sognekirken St. Nicholas
- Jesuit College og St. Mary-kirken, i dag katedralen
- Franciskanerklosteret og Johannes Døberens Kirke
- Ursuline Kloster og Fødselskirken
- Capuchin Kloster og Den Hellige Treenigheds Kirke
- Kapel af St. Florian
- Kapel af St. Vitus
- Kapel af St. Fabian og Sebastian
- Kapellet St. Rochus
- Den ortodokse kirke St. George

Barokke paladser

- Rådhus
- Bužan-paladset
- Drašković Palads
- Eggersdorfer Slot
- Erdődy Palads
- Erdődy-Oršić-paladset
- Herzer-paladset
- Hinterholzer Palace
- Janković-paladset
- Keglavić Palads
- Paladset i Varaždin Amt
- Zagreb Kaptols palads
- Patačić-paladset
- Patačić-Puttar-paladset
- Petković-paladset
- Prašinski-Sermage-paladset
- Pauline Palæ

Kirkegården kan dateres tilbage til 1773, og det var længe et almindeligt sted indtil 1905, hvor Herman Haller fik en idé om at gøre den mere parklignende med store træer og stræder, som borgerne kunne slentre igennem. Genopbygningen af kirkegården blev udført mellem 1905 og 1947, og dens nuværende landskab og arkitektur stammer fra disse værker. Det er nu en beskyttet kultur- og naturpark.

Varaždin er en af de få kroatisk byer, hvis industri ikke direkte led under krigen i 1991. Udover tekstilgiganten Varteks har den også nationalt vigtige fødevareindustrier (Vindija), metal- og byggeindustrien. Informationsteknologien og finans- og banksektoren er veludviklede. Yderligere økonomisk udvikling er blevet fremmet med oprettelsen af en fri investeringszone.

I dag er Varaždin et turistmål for sommerferien. Byen har mange interesseområder lige fra kulturelle områder (afspejlet af mange museer, gallerier og teatre i området), indkøbscentre i centrum, forskellige sports- og rekreative faciliteter, også en rig historie i køkkenet.

Afslutningen af turistsæsonen er præget af to årlige festivaler. Den årlige ŠpancirFest begynder i slutningen af august og slutter i september (varer i 10 dage). På dette tidspunkt byder byen kunstnere, gadekunstnere, musikere og sælgere velkommen til det, der kaldes "street walking festival".

Byen er også vært for Varaždin Barok Aftener festival, der først blev afholdt i 1971. Festivalen hædrer barokmusik og kultur, som begge har en særlig plads i Varaždins identitet.

Varaždin er også vært for Radar Festival, som er vært for koncerter i slutningen af sommeren. Det har været vært for kunstnere som Bob Dylan, Carlos Santana, The Animals, Manic Street Preachers, Solomon Burke og andre.

Bortset fra motorvej A4, der løber mellem Zagreb og Goričan (ungarsk grænse), er der tre statsveje, der når området Varaždin: D2, D3 og D35.

Byen er fuldt omkranset af Varaždin-omfartsvejen.

Varaždin er også et knudepunkt for bustransportselskabet "AP Varaždin", der tilbyder et betydeligt antal lokale inter-county og inter-city tjenester, og også tilbyder internationale linjer.

Varaždins jernbanestation er en af de største og vigtigste togstationer i det nordlige Kroatien.

Det repræsenterer krydset mellem tre kroatisk jernbanekorridorer, der bruges til både passager- og godstrafik - det ligger på R201-jernbanen (Zaprešić - Čakovec) og repræsenterer også endestationen for en lokal linje (L201, der forbinder Golubovec) og en regional linje (R202, der forbinder Dalj via Koprivnica, Virovitica og Osijek).

Alle jernbanekorridorer, der starter, slutter eller passerer gennem Varaždin, er enkeltsporede og ikke-elektrificerede.

Byen Ludbreg

Ludbreg er en by beliggende halvvejs mellem Varaždin og Koprivnicanær floden Drava.

Byen har 3.603 indbyggere, og i alt 8.478 i hele kommunen (folketælling 2011).

I århundreder har Ludbreg været et populært pilgrimssted.

I 1320 blev byen for første gang nævnt som Castrum Ludbreg, da den ejes af den ungarske adelsmand Nicholas Ludbregi.

Byens navn kommer sandsynligvis fra en korsfarer ved navn Lobring, der grundlagde bosættelsen.

Det renoverede slot Batthyány er hjemsted for et velkendt restaureringsværksted.

Ludbreg er også en region med vingårdsdyrkning (især Riesling og Graševina).

Byen blev berømt efter det eukaristiske mirakel, der skete i slotskapellet i 1411 og blev undersøgt og bekræftet af pave Leo XI 1513.

I slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede var Ludbreg en distriktshovedstad i Varaždin Amt i Kongeriget Kroatien-Slavonien.

Den 24. april 1932 oplevede byen en protest, der var en af de tidligste åbne modstandshandlinger mod 6. januar-diktaturet.

Verdens centrum. Du læste rigtigt, fordi Ludbreg ifølge legender ligger i centrum af verden, og verdens største metropoler er placeret på omkredsen af koncentriske cirkler, der spredes fra den. Sandt eller ej, charmen ved Ludbreg, denne historiske, pulserende by bragt til berøring af skråningerne af Kalnik og sletten ved floden Bednja, fortjener at blive fortalt om af legender.

Mangfoldighed er det ord, som Ludbreg bedst beskriver. Dens historiske og kulturelle arv og tamme, men også meget forskelligartede landskab, gør det til et interessant sted for ferie, udflugt, afslapning, udforskning eller eventyr i næsten uberørt natur.

Af alt, hvad du kan finde i Ludbreg er spor af forhistorie, resterne af oldtiden, middelalderlige og barokke slotte og kirker. Men et kendt fristed og spændende udendørs faciliteter, er den vigtigste foranstaltning.

I Ludbreg er alt tilpasset afslappet fornøjelse, og dets nærhed og tilgængelighed gør det til en fantastisk destination.

Ludbreg ligger i den nordvestlige del af Kroatien, på det punkt, hvor de ekstreme skråninger af Kalnik-bjergene falder ned i Podravina-sletten. Floden Bednja løber gennem byen, mod det nærliggende sammenløb ind i Drava, hvilket skaber et blidt, men varieret landskab.

Fremragende trafikforbindelser med alle større bycentre i det kontinentale Kroatien, især Zagreb, gør Ludbreg til en let tilgængelig destination for at nyde sin kulturelle og historiske arv, og det mangfoldige landskab, der omgiver det, giver mange muligheder for at tilbringe en aktiv ferie eller en spændende udflugt.

Selvom det hører til mindre byer med sine lidt mindre end ni tusinde indbyggere, er Ludbreg i dag et rigtigt center for fremstilling, handel og håndværk med tre forretningszoner.

Ud over ovenstående er ludbrežani engageret i landbrug, hvoraf den mest fremtrædende er blomsteravl, grøntsagsdyrkning, biavl og vinavl, og i Ludbreg og det omkringliggende område er der et stort antal familiebedrifter og vingårde åbne for turister, der ønsker at nyde deres tilbud.

Byen Lepoglava

Lepoglava er en by i Varaždin Amt, beliggende sydvest for Varaždin, vest for Ivanec, og nordøst for Krapina.

Lepoglava er nok bedst kendt for at være vært for det vigtigste kroatiske fængsel.

I 1854 blev et kloster af de paulinske fædre omdannet af myndighederne til et fængsel. I det tyvende århundrede blev fængslet brugt til at internere politiske fanger af myndighederne i Kongeriget Jugoslavien, Den Uafhængige Stat Kroatien og SFR Jugoslavien.

Under anden verdenskrig er koncentrationslejren Lepoglava bygget af Ustashe, og omkring 2.000 fanger blev myrdet der.

Lepoglava ligger ikke langt fra to ruter af europæiske motorveje: Zagreb-Graz og Zagreb-Budapest.

Det er vuggen for videnskab, kunst og kultur, skabt af Paulines, siden 1400.

Navnet Lepoglava blev første gang nævnt i dokumenter i 1399, og året efter i 1400 grundlagde greve Herman II af Celje klosteret for eremitten St. Nicholas Pavla "sub" Lepoglava, som sandsynligvis refererer til middelalderbyen på bakken, hvor kirken St. Paul ligger.

Det paulinske kloster bliver vuggen for kulturelt, uddannelsesmæssigt og videnskabeligt arbejde. Allerede i 1503 blev der grundlagt et seminar af Pauline Order, som i 1582 voksede til et gymnasium.

I 1656 blev studiet af filosofi introduceret, lidt senere teologi, og i 1674 ved en særlig beslutning af Leopold og pave Clemens X, får paulinerne tilladelse til at tildele doktorgrader i filosofi og teologi.

Omkring 75 ph.d.-afhandlinger er blevet forsvaret i Lepoglava, så Lepoglava har med rette erhvervet status som det første kroatiske universitet.

Lepoglava Paulins arbejde var forskelligt og rigt. De var skabere af kroatiske bøger, undervisere, rådgivere, billedhuggere, malere, promotorer af kunst og kultur og efterlod et uudsletteligt mærke på Kroatiens liv.

Frem for alt delte de det kroatiske folks skæbne - de var store patrioter.

De mest betydningsfulde er helt sikkert Ivan Belostenec, forfatter til Gazophylacium ("kinčene komora, men noget hvor kinč ") er lavet " - statskasser af leksikalske skatte.

Ivan Ranger, barokmaler, der malede kapellet til Johannes Døberen.

Ivana na Gorica, sv. St. George's Church i Lepoglava Purga, Kamenica, Višnjica og det centrale kloster og sognekirke i Lepoglava, så lepoglava kirke er en slags galleri af Rangers kreativitet.

Ivan Belostenec og så Ivan Ranger er paulinere af barokånd og udtryk - i ord og kunstnerisk udtryk.

Paulinernes ekstraordinære aktivitet blev afbrudt i 1786 ved afskaffelsen af Pauline-ordenen ved dekret fra Joseph II. alt kulturelt og videnskabeligt arbejde dør, og Paulinerne forvises fra Lepoglava.

I midten af det 19. århundrede, mere præcist i 1854, blev det paulinske kloster omdannet til et fængsel, der stadig er Kroatiens centrale fængsel. Under Anden Verdenskrig var lepoglava-lejren der.

Først i 2001, efter halvandet århundrede, blev det paulinske kompleks adskilt fra fængselskomplekset og overdraget til ejerskab og administration af bispedømmet Varaždin.

Fængselsperioden fra 1930'erne til 1990'erne var præget af store historiske begivenheder og politisk uro.

Mellem de to krige blev kommunister fængslet der, bl.a. Josip Broz Tito, Moša Pijade, Rodoljub Čolaković, Radivoje Davidović, Mihajlo Javorskiog.

Under Anden Verdenskrig blev omkring 2.000 mennesker dræbt i Lepoglava-fængslet, og i 1970'erne, dvs. i de sidste tredive år, blev kroatiske springere fængslet i Lepoglava fangehul.

Bl.a. har den første præsident for det uafhængige Kroatien Salig kardinal Alojzije Stepinac tilbragt de vanskelige dage med fængsling der.

Demokratiske ændringer og proklamationen af et frit og uafhængigt Kroatien muliggør en helt ny holdning til Lepoglava og Lepoglavas værdier, især over for dets ekstremt rige fortid.

Lepoglava ligger ved siden af skoven og bjerget Ivanščica.

Det første gymnasium i Kroatien blev åbnet i Lepoglava, og i 1656 blev studiet af filosofi introduceret, og lidt senere blev teologi introduceret, og i 1674 fik Paulinerne ved en særlig beslutning fra Leopold I og pave Clemens X tilladelse til at tildele doktorgrader i filosofi og teologi.

Her var Paulines, hvorfra produktionen af den verdensberømte Lepoglava blonder blev lært, der var også et kloster, der nu bliver renoveret.

I 1999 blev Pauline-komplekset overdraget til ejerskab og administration af bispedømmet Varaždin. Det paulinske kloster blev omdannet til et fængsel, som stadig er Kroatiens centrale fængsel.

Ivančica er det højeste bjerg i Hrvatsko Zagorje (1061 m), der omgiver Lepoglava med Ravna Gora.

På toppen er der en pyramide med en højde på 9,40 m, hvorfra der er smuk udsigt over kroatiske Zagorje, Prigorje, Međimurje og Slovenien, helt til Alperne.

I den nordvestlige del af toppen af bjerget er der et udsigtspunkt "Stričevo" med en imponerende udsigt over Ivanec, Ivanec-dalen, Varaždin og Međimurje, og i godt vejr er der udsigt helt til Balaton.

På bjerget er der en bjerghytte "Josip Pasarić", en velholdt flyveplads for paraglidere, en skiløkke og adskillige vandrestier, huler, klipper og kilder, hvilket gør Ivanščica ud over udflugts-turisme til en mulighed for udvikling af eventyr- og jagtturisme.

En af de mest berømte legender er relateret til det gådefulde monument beliggende i det østlige Lepoglava-område på skråningerne af Ivanščica.

Det mystiske stenalter skjult i skoven er ifølge legenden en rest af kirken, der i oldtiden var placeret i området. Men da folket var korrupt og ondt, kom engle og tog kirken til Murpag og forlod stenalteret. Da skovene i Ivanščica-bjerget bevogtede feerne, blev vandrestien, der førte til stenalteret, kaldt skovfeen.

En ca. 5 km lang sti fører gennem skoven og vinmarkerne, forbi Greasy Stone vandfaldet og Vukovec-strømmen, til den gådefulde sten, hvor vandrere finder et sted at hvile deres krop og sjæl.

Vilinska špica er en af de højeste toppe i Ivanščica over Lepoglava, og fra toppen af 726 m når udsigten dalen af floden Bednja, Ravna gora, Lepoglava og rejser videre mod Varaždin.

Til toppen af det gådefulde navn fører en dynamisk skovsti med en længde på 13 km, som bruges af vandrere og cyklister til at nyde skønheden i ren natur. Langs stien er der flere rasteplasser, huler og mange kilder til klart drikkevand, hvoraf de mest berømte er Zmržnjak, Maksova vrela og Bračkova pećina.

Begyndelsen af stien er i den sydlige del af Lepoglava og passerer gennem det tidligere stenbrud Vudelje eller gennem Šumec fra den modsatte ende af Lepoglava.

Hvert år arrangeres flere vandreture og bakkeløb på The Fairy Rush Hour.

Byen Ivanec

Ivanec er en by beliggende sydvest for Varaždin og øst for Lepoglava, nord for bjerget Ivanščica.

Byen Ivanec ligger i den vestlige del af Varaždin Amt og indtager den sydlige del af mikroregionen kaldet Øvre Bassin af floden Bednja.

Den spreder sig langs de nordlige skråninger af den centrale del af Ivanščica, den tilhørende pribrežje og en del af dalen af floden Bednja.

Den besidder et areal på 9581 hektar. Området i byen Ivanec ligger mellem to stærke europæiske vejruter, Zagreb - Varaždin - Budapest og Zagreb-Krapina - Maribor - Graz. Disse to ruter er forbundet via Ivanec ved hovedvejen Varaždin - Ivanec - Sv. Križ Začretje.

Byen omfatter 29 bosættelser med en samlet befolkning på 14.434 (2001 folketælling), hvoraf 7029 mænd og 7405 kvinder.

Antallet af indbyggere skiller sig ud således:

- Ivanec - 5434
- Jerovec - 869
- Bedenec - 814
- Prigorec - 604
- Lovrečan - 518
- Salinovec - 512

Byen har i alt 4065 husstande, hvoraf de fleste husstande med fire medlemmer (969) og mindst med elleve eller flere medlemmer.

I Ivanec har den samlede befolkning erklæret sig med kun 137 indenfor landbrug, hvilket indikerer en høj grad af afagrarisering. Ud over afagrariseringsprocessen udtrykkes udvandringsprocesserne og negativ naturlig stigning, hvilket sammen fører til affolkning af dette område.

Ivanec-regionen er registreret på alle arkæologiske kort over verden som en af de første boliger for den menneskelige art.

I hulerne i Vindija, Velika (Mačkova) hulen på Ravna Gora og Severs stenbrud nær Vuglovac, er fund fra den ældste periode i menneskehedens forhistorie bevaret.

Omgivelserne i Ivanec er rige på steder af forskellige objekter fra forhistorien. Historikere har bekræftet, at Ivanec var sæde for St. John of Jerusalem-ordenen, en middelalderlig romersk-katolsk ridderorden, der ofte omtales som Hospitallers, efter hvem byen blev opkaldt.

Efter hospitalsopholdene tilhørte han adelsslægten Petheö de Gerse.

Fra denne families tid er opførelsen af et slot, som det fremgår af kong Ferdinands gavebrev fra 1564.

De første sikre oplysninger om eksistensen af slottet i Ivanec er angivet i et dokument fra 1558.

Pethei solgte senere deres godser i Ivanec til Ladislav Erdödy, med hvem efterkommerne af Petheja igen bestred ejerskabet.

Efter 1817 blev objektet optrævlet. Fra midten af det 19. århundrede til 1930'erne er slottets historie og bosættelsen af Ivanec forbundet med Kukuljević-Sakcinski-familien.

Ved ægteskab forbandt de sig med Petheö de Gerse-familien og arvede således dele af Belsko-Ivanec-ejendommen.

Ladislav Kukuljević Sakcinski, søn af Francis, gav sit udseende til den gamle bydel, holdt helt til slutningen.

I 1867 købte han hele ejendommen med byen og dekorerede den gamle bydel.

Han overlod herregården til sin nevø Božidar Kukuljević, den yngste søn af Ivan Kukuljević-Sakcinski.

Han er skaberen af nutidens Ivanec-park, som han gav form af en engelsk park ved at omarrangere en forsømt dam og eng.

På grund af sine udestående forpligtelser afstod Božidars søn Radovan Kukuljević det meste af Ivanecs ejendom og gæld til Dr. Josip Šaban i 1934. Kukuljevićs by, et monument over Ivanecs fortid, blev brændt i 1943, og de resterende to tårne blev revet ned i 1959 for bedre at tilpasse rummet til den nyudtænkte byharmonie.

Med denne grove handling blev hvert overfladespor af livet i den gamle bydel i Ivanec slettet.

I 1956 blev det første moderne supermarked i Kroatien og det tidligere Jugoslavien åbnet i Ivanec efter den model, der blev set under præsentationen på Zagreb-messen. Angiveligt blev kurvene til supermarkedet købt i basketball værkstedet i Iepoglava-fængslet.

Byen Novi Marof

Novi Marof er en by beliggende syd for Varaždin og øst for Ivanec, i Varaždin Amt.

Det ligger på skæringspunktet mellem statsveje D3 (fra syd til nord) og D24 (fra vest) og er også forbundet med motorvej A4, statsvej D22 (fra øst) og R201 jernbane.

I slutningen af det 19. og begyndelsen af det 20. århundrede var Novi Marof en distriktshovedstad i Varaždin Amt i Kongeriget Kroatien-Slavonien.

Novi Marof ligger i en dal omgivet på den ene side af grebengrad-bakken, og på den anden side er floderne Bednja og Kalnik.

Den middelalderlige borg Bela bygget ved siden af en kilde med drikkevand, på en bakke med udsigt over dalen af floden Bednja, blev første gang nævnt i 1163 som en tempelridderby.

Ud over templerne kom Bela i det 13. århundrede i hænderne på Hospitallers, en middelalderlig religiøs orden, som ifølge påstandene havde hovedet af "Friar Margarita receptoar de Bela".

Ivanovci, efter hvem den nærliggende by Ivanec og Mount Ivanščica fik sit navn, beholdt ejendommen indtil midten af det 15. århundrede, da æraen med konstante konflikter og magtkamp om Bela begyndte, og herregården blev ændret af flere ejere.

En af de vigtigste middelalderlige adelsfamilier, der lejede Bela af Ivan Korvin i begyndelsen af det 16. århundrede, er den ungarske adelsfamilie Pethö de Gerse.

Slottet blev ødelagt i en brand i 1481, hvor adskillige artefakter og vidnesbyrd fra oldtiden forsvandt, og siden 1653 er det blevet nævnt som en ødelagt by. Fæstningen er nu kendt som Pusta Bela og repræsenterer et vigtigt arkæologisk sted.

I begyndelsen af det 17. århundrede blev der opført et nyt slot i dalen ved foden af fortet med fire tårne, et centralt tårn og en hængebro.

I 1740 kom ejendommen med et kongeligt gavebrev under Erdödy-familiens ejerskab.

Det sene renæssanceslot er kendt som Bela I.

I en smuk park nær slottet opførte Erdödy-familien i det 18. århundrede et andet slot i barokstil, kendt som Bela II.

Efter at Bela blev regeret af hospitalerne, det kroatiske forbud Matko Talovec, Ivan Vitovec, den ungarske konge Matijaš Korvin, den ungarske familie Pethö de Gerse og greverne af Erdödy, kom Bela i 1858 i besiddelse af baron Metel Ožegović, et fremtrædende medlem af den kroatiske nationale vækkelse.

I sin tid blev Bela til et sted, hvor musikalske aftener, litterære møder og et sted besøgt af alle fremtrædende mennesker i Kroatien på det tidspunkt.

Baron Metel Ožegović, som en stor tilhænger af den kroatiske nationale vækkelse, grundlagde den "illyriske læsesal" i Varaždin i 1838, som var den første sådanne institution i Kroatien. Hundrede år efter hans død, i 1990, på en videnskabelig konference i Varaždin, blev det besluttet, at den første kroatiske læsesal skulle opkaldes efter dens grundlægger.

Metel Ožegović døde i 1890. Han blev begravet i familiens mausoleum, et kapel dedikeret til Marias antagelse, som ligger inden for slottene Bela I og Bela II.

Byen Varaždinske Toplice

Varaždinske Toplice er en lille by i Varaždin Amt. Byen har været kendt gennem århundrederne for sine varme kilder samt et medicinsk center. I det gamle Rom var det kendt som Aquae Iasae.

I dag er byens største arbejdsgivere "Hotel Minerva", bygget i 1981 med ca. 440 senge, og Hospital for Medicinsk Rehabilitering "Terme", som er et af de førende rehabiliteringscentre for rygmarv og neurologiske skader og lidelser i Kroatien.

I 2013 skitserede Varaždin County, den formelle ejer af hotellet og hospitalet, en plan om at bygge et nyt hospital, der ville fortsætte ekspertisen inden for rygmarvsbehandling. Planen omfatter også opførelsen af et helt nyt hotel samt en tilpasning af det eksisterende hotel Minerva. Værdien af de foreslåede investeringer beløber sig til ca. 80 mio. EUR.

Varaždinske Toplice har to kirker, den mindre er bygget i det 13. århundrede med hvilested for Antun Kukuljević, en øverste rektor for alle skolerne i Kroatien mellem 1836 og 1847, og far til Ivan Kukuljević Sakcinski, ved siden af kirken.

Byen er også berømt for at være et sted for en skole i 1480, som anses for at være den ældste kendte skole på Balkanhalvøen. Den seneste skolebygning til byens folkeskole blev indviet i 1980 og fejrede dermed 500 års uddannelse.

Byen ligger i den nordøstlige udkant af Hrvatsko Zagorje, i de grønne omgivelser af tamme bakker dapped med dale, vinmarker, frugtplantager og skove, lige over floden Bednja-dalen.

En naturlig gave - en generøs kilde med termisk vand - har bestemt byens placering og navn og muliggjort kontinuiteten i behandling og terapi gennem alle de kulturelle epoker. Fra Romerriget, hvor romerne navngav byen Aqua Iasae, til i dag, hvor den igen er et fashionabelt kurbad, en moderne termisk riviera.

Varaždinske Toplice er den ældste termiske spa i Kroatien, som skjuler et af de vigtigste kontinentale arkæologiske komplekser i centrum, nemlig udgravningsstedet for en romersk termisk spa, der tjente sit formål i fire århundreder.

Vandet stiger fra næsten 1800 meters dybde, og dets vej til overfladen, hvor temperaturen er 58 °C, har varet i næsten 20.000 år.

Begyndelsen af denne moderne spa er forbundet med en berømt læge Johannes Baptist Lalan-
gue fra Luxembourg, der arbejdede i Varaždin i slutningen af det 17. århundrede.
Spa-turismen udviklede sig for næsten 185 år siden, da konstant lægetilsyn blev indført. Se-
nere blev der bygget faciliteter, hvoraf nogle bruges selv i dag.

I begyndelsen af forrige århundrede blev Varaždinske Toplice en af respektable centraleuropæ-
iske kurbade. I dag er Varaždinske Toplice en respekteret termisk riviera med forskellig be-
handling og rekreativt indhold til medicinsk rehabilitering.

Derudover tilbyder byen nogle særlige begivenheder til sine besøgende St. Valentinsdag,
"Topličko ljeto" manifestation, Ana's ball, "Lovrečevo" festival, Days of Kukuljević, Days of ba-
roque cuisine, St. Martin's Day, nytårsaften.